

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym dnia 12 grudnia 2022 r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 13.314,70 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 maja 2022 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W dniu 14 kwietnia 2022 roku został uszkodzony pojazd marki B. o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący przedmiot własności (...) S.A. Oddział w K.. Użytkownikiem-leasingobiorcą tego pojazdu był K. M. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą P.W. (...) K. M..

Sprawca zdarzenia ubezpieczony był z tytułu ubezpieczenia OC w pozwanym towarzystwie ubezpieczeniowym. Szkada powyższego pojazdu likwidowana była w kwocie netto.

Przed powstaniem szkody i w zakresie tej szkody powyższy pojazd składał się z oryginalnych, fabrycznych części, zmontowanych przez wykwalifikowanych pracowników i nie nosił śladów uszkodzeń. Po zdarzeniu szkodowym leasingobiorca oddał uszkodzony pojazd do naprawy w warsztacie naprawczym powoda, upoważnionym przez leasingodawcę do likwidacji szkód. Powód wskazał, że jest autoryzowanym serwisem blacharsko-lakierniczym marki B.. Powód dokonał naprawy uszkodzonego pojazdu. Naprawę oraz jej koszty udokumentowano kosztorysem naprawy oraz fakturą Vat i wyniosły one 54.085,34 zł netto.

Powód zastosował stawkę za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych w wysokości 299 zł netto. Pozwany przyznał odszkodowanie w kwocie 40.770,64 zł netto. Pozwany nie kwestionował zakresu naprawy ani metodyki, sposobu ani wyboru dokonanego warsztatu. Pozwany, powołując się na możliwość zorganizowania naprawy pojazdu w warsztacie naprawczym należącym do sieci partnerskiej pozwanego za niższą, niż poniesiona przez warsztat naprawczy kwotę, pokrył poniesione przez powoda koszty naprawy w części. Potrącił również kwotę 365,85 zł tytułem G..

Powód wezwał pozwanego do zapłaty brakującej części odszkodowania, jednakże wezwanie okazało się bezskuteczne.

Powód w niniejszym powództwie dochodzi kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy odszkodowaniem należnym a odszkodowaniem przyznanym. Powód zawarł z leasingobiorcą i leasingodawcą pojazdu umowę cesji, na podstawie której została na niego przelana wierzytelność wobec pozwanego z tytułu polisy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy z tytułu kosztów naprawy ww. samochodu w związku z powyższą szkodą komunikacyjną (k. 3-6).

W dniu 19 grudnia 2022 roku Sąd Rejonowy w Kielcach V Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt V GNc 3675/22 upr zgodnie z żądaniem pozwu (k. 55).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 2 czerwca 2022 roku pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zaskarżył wydane orzeczenie w całości. Wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm prawem przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że szkodę rozliczono jako szkodę częściową. Dokonał oględzin pojazdu, następnie otrzymał od powoda kosztorys naprawy, który zweryfikował i wypłacił kwotę bezsporną, po złożeniu do akt faktury Vat za naprawę pojazdu, zweryfikował je i dokonał dopłaty odszkodowania. Ostatecznie wypłacił łącznie odszkodowanie w kwocie 40.770,64 zł netto za naprawę pojazdu. Podniósł, że koszty rachunków, które są nie zaakceptowane przez pozwanego uznał za niecelowe i ekonomicznie nieuzasadnione. Pozwany jest obowiązany do pokrycia jedynie kosztów koniecznych do przywrócenia stanu sprzed zdarzenia, a nie kosztów najwyższych.

Pozwany zakwestionował zgłoszone żądanie w całości. Według niego żądanie pozwu jest bezzasadne, a zarzuty i twierdzenia w nim zawarte nie dają podstaw do zmiany jego stanowiska zajętego w postępowaniu likwidacyjnym.

Wysokość odszkodowania powinna obejmować niezbędne i ekonomicznie uzasadnione wydatki co oznacza, że naprawa winna zostać dokonana w sposób racjonalny i przy użyciu najmniejszego nakładu kosztów. Pozwany przyjął odpowiedzialność gwarancyjną za sprawę zdarzenia. Podniósł, że zapewnił poszkodowanemu realną możliwość naprawy uszkodzonego pojazdu w granicach ustalonej przez siebie kwoty odszkodowania, gdyby tylko na podjęcie takiej naprawy poszkodowany się zdecydował.

Wskazał, że zaproponował naprawę samochodu w sieci naprawczej (...), z której poszkodowany nie skorzystał. Według pozwanej ewentualne wydatki, poniesione przez poszkodowanego, a przekraczające koszty naprawy zaproponowanej przez ubezpieczyciela, nie pozostają w adekwatnym związku przyczynowym i nie można ich uznać za ekonomicznie uzasadnione i celowe. Nie można obarczać strony pozwanej koniecznością ponoszenia kosztów wywołanych wbrew obowiązkowi minimalizacji szkody. Poszkodowany nie skorzystał z oferowanej mu przez pozwanego realnej możliwości naprawy uszkodzonego pojazdu w granicach ustalonej przez siebie kwoty odszkodowania w warsztacie Sieci Naprawczej (...). Skoro poszkodowany nie skorzystał z powyższej propozycji, wobec tego przyczynił się do zwiększenia rozmiaru szkody.

Pozwany zakwestionował żądanie pozwu w całości wskazując, że wypłacone przez nią odszkodowania wystarcza na pokrycie szkody. Wysokość odszkodowania powinna obejmować niezbędne i ekonomicznie uzasadnione wydatki co oznacza, iż naprawa winna zostać dokonana w sposób racjonalny i przy użyciu najmniejszego nakładu kosztów (k. 61-63).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 kwietnia 2022 roku miała miejsce kolizja drogowa w wyniku, której doszło do uszkodzenia pojazdu marki B. o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący przedmiot własności (...) S.A. Oddział w K., z którego korzystał w ramach umowy leasingu jako leasingobiorca K. M. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą P.W. (...) K. M..

Pojazd sprawcy kolizji ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

W dniu 11 kwietnia 2022 roku szkoda została zgłoszona pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.. Szkodę zarejestrowano pod nr (...). Szkoda w pojeździe została zakwalifikowana jako szkoda częściowa.

(okoliczności bezsporne, ponadto dowód z: wydruku zaświadczenia z (...) M. R. – k. 9-9v, odpisu z KRS powoda – 10-10v., odpisu z KRS pozwanego – 45-53v., dowodu rejestracyjnego uszkodzonego pojazdu – k.12-12v., akt szkody na płycie Cd – k. 66)

Korzystający 11 kwietnia 2022 r. zlecił powodowi, który jest autoryzowanym serwisem blacharsko-lakierniczym marki B., naprawę uszkodzonego pojazdu, a właściciel upoważnił powoda do odbioru od pozwanego kwoty pełnego rozliczenia szkody.

Następnie powód dnia 29 kwietnia 2022 r. wystawił fakturę VAT nr (...) na 44.703,64 zł netto za naprawę i zakup części zamiennych. Powyższą fakturę ubezpieczyciel dnia 9 maja 2022 r. skorygował do kwoty 34.003,46 zł netto.

Pozwany decyzją z dnia 10 maja 2022 r. przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 33.637,91 zł.

(okoliczności bezsporne, ponadto dowód z: zlecenia wykonania usługi z dnia 11.04.2022 r.– k.13, pełnomocnictwa z 1.04.2022 r. –k.14, certyfikatu – k.15, faktura Vat nr(...) – k. 30-30v., zweryfikowana faktura Vat nr(...) – k. 33-33v., decyzja pozwanego z dnia 10.05.2022 r.-k. 35-35v.

Pozwany w decyzji z dnia 1 czerwca 2022 r. przyznał powodowi odpłatę odszkodowania w kwocie 6.135,11 zł netto. Kwotę odszkodowania pomniejszono o G. P. w kwocie 365,85 zł.

(okoliczności bezsporne, ponadto dowód z: kalkulacji naprawy - k. 20-24., zweryfikowanej kalkulacji naprawy –k. 25-29, decyzja pozwanego z dnia 1.06.2022 r. – k.36-36v.,

Powód dnia 13.06.2022 r. wykonał kalkulację kosztów naprawy nr 1/04/2022 ww. pojazdu na kwotę 53.897,20 zł netto. W kalkulacji naprawy zastosował stawkę za roboczogodzinę prac blacharskich/mechanicznych i lakierniczych w wysokości 299,00 zł netto.

Ubezpieczyciel zweryfikował przedłożoną kalkulację naprawy do kwoty 41.236,49 zł netto.

Następnie pozwany w decyzji z dnia 22 czerwca 2022 r. przyznał powodowi dopłatę odszkodowania w kwocie 997,62 zł netto. Kwotę odszkodowania pomniejszono o G. P. w kwocie 365,85 zł.

(okoliczności bezsporne, ponadto dowód z: kalkulacji naprawy - k. 20-24., zweryfikowanej kalkulacji naprawy –k. 25-29, decyzja pozwanego z dnia 22.06.2022 r. – k.37-37v.)

Powód dnia 24 czerwca 2022 r. wystawił fakturę VAT nr (...) na 9.381,70 zł netto za naprawę i zakup części zamiennych. Powyższą fakturę pozwany dnia 29 czerwca 2022 r. również skorygował, wskazując łączny akceptowalny koszt w kwocie 41.136,59 zł netto, zgodnie ze zweryfikowanym kosztorysem.

(okoliczności bezsporne, ponadto dowód z: faktury VAT nr(...) - k. 31,

Pozwany w piśmie z dnia 24 października 2022 r. odwołał się od ww. decyzji wnosząc o dopłatę odszkodowania w kwocie 13.314,70 zł w terminie 14 pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Wskazał, że kwota ta wynika z różnicy pomiędzy przyznaniem przez pozwanego odszkodowaniem w łącznej kwocie 40.770,64 zł netto za uszkodzony pojazd marki B. nr rej (...), a odszkodowaniem należnym 57.085,34 zł. Pozwany w piśmie z dnia 4 listopada 2022 r. podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

(dowód: odwołanie powoda od decyzji– k.38-29v., pełnomocnictwo –k. 40, pismo pozwanego z dnia 19.03.2018 r. –k.41–2)

W dniu 21 października 2022 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. zawarła umowę cesji wierzytelności, na mocy której cedent przelał na rzecz cesjonariusza wierzytelność wobec ubezpieczyciela roszczeń z tytułu szkody nr (...) z tytułem zdarzenia szkodowego z dnia 10 kwietnia 2022 r.

(dowód: umowa cesji wierzytelności- k. 43-43v., pełnomocnictwa- k.44)

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. prowadzi certyfikowany serwis blacharsko-lakierniczy marki B., jest to jedyny taki warsztat pojazdów premium w województwie (...), który posiada autoryzację B. (...). która jest odnawiana przez firmę zewnętrzną na zlecenie B. (...) naprawie przeprowadzonej w powodowej spółce właściciel pojazdu otrzymuje gwarancję B.. Pojazdy B. mają 2-letnią gwarancję producenta podstawową i 12-letnią gwarancję na perforację nadwozia. Naprawa pojazdu poza warsztatem spowodowałaby utratę gwarancji na naprawione elementy. Na naprawę wykonaną w warsztacie warsztat udziela 2 letniej gwarancji. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. nie korzysta z pomocy podwykonawców, posiada własną blacharnio-lakiernię. Na wysokość stawki za roboczogodzinę wpływa wyposażenie warsztatowe, szkolenie pracowników, posiadanie własnej blacharnio-lakierni oraz stawki z innych obszarów Polski. Pojazdy klasy P. są bardziej zaawansowane technologicznie, lepiej wyposażone i wykonane z lepszych materiałów, stąd ich naprawa jest też bardziej skomplikowana.

(dowód: certyfikat- k. 15, metoda obliczeniowa i analiza wyliczenia kosztu roboczogodziny k. 15v.-16v.,informacje o stawkach- k. 17-19)

W związku z tym, że powód nie doprecyzował o jaki rynek pyta, a pozwany wskazał jednoznacznie, że zależy mu na analizie rynku, gdzie była wykonywana naprawa, tj. miasta K., zastosowana przez powoda stawka 299 zł netto za roboczogodzinę jest stawka rynkową.

Koszty naprawy udokumentowane przez powoda. fakturą Vat nr (...) w wysokości 54.985,48 zł brutto mieszczą się w granicach celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu marki B. nr rej. (...).

(dowód: opinia biegłego sadowego z zakresu techniki samochodowej mgr inż. M. C. - k.88-95v., 116-119)

Sąd dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wymienionych wyżej dokumentów oraz opinii biegłego sadowego z zakresu techniki samochodowej mgr inż. M. C. (k.90-95). W ocenie Sądu dowody te, w zakresie w jakim stanowiły podstawę poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych, tworzą spójny i niebudzący wątpliwości w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a przez to zasługujący na wiarę materiał dowodowy. Stwierdzić należy, że żadna ze stron nie poddawała w wątpliwość wiarygodności i mocy dowodowej dokumentów, również Sąd nie dopatrył się w nich niczego, co uzasadniałoby powzięcie wątpliwości w tym zakresie. Sąd ocenił pisemną opinię biegłego z zakresu techniki samochodowej jako jasną, pełną i jednoznaczną. Wnioski opinii biegłego w sposób logiczny, pełny i wyczerpujący pozwoliły ustalić w sprawie okoliczności wymagające wiedzy specjalistycznej. Wnioski opinii nie były już kwestionowane przez strony.

Wskazać również należy, iż zgodnie z treścią art. 229 i 230 k.p.c., okoliczności bezsporne w ogóle nie wymagały wykazywania ich prawdziwości za pomocą dowodów, albowiem zostały przez strony wprost przyznane, bądź też nie zostały zaprzeczone, co zostało przez Sąd ocenione zgodnie z regułami wskazanymi w powołanych przepisach.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie był niemal w całości bezsporny między stronami. Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności za szkodę powstałą w pojeździe poszkodowanego.

Sporna pomiędzy stronami był jedynie koszt niektórych części zastosowany przez stronę powodową do naprawy. Pozwany kwestionował stawkę za roboczogodzinę prac blacharsko - lakierniczych zastosowaną przez stronę powodową stawkę za roboczogodzinę zastosowaną przez powoda w związku z naprawą samochodu B. w kwocie 299 zł netto. Zarzucił, że poszkodowany nie skorzystał z naprawy w warsztacie Sieci Naprawczej (...)

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. § 2 tego przepisu stanowi, że jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. W myśl art. 824[1] § 1 k.c., o ile nie umówiono się inaczej, suma odszkodowania wypłacona przez ubezpieczyciela nie może być wyższa od poniesionej szkody. Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli (t. j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 2060 z późn. zm.), z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Natomiast zgodnie z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Stosunek ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ma charakter odszkodowawczy, dlatego świadczenie ubezpieczyciela nie powinno przewyższać wysokości szkody poniesionej przez ubezpieczonego. Stosownie do treści art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Powyższy przepis wyraża zasadę odpowiedzialności za szkodę w granicach adekwatnego związku przyczynowego.

Zgodnie zaś z art. 509 § 1 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

W przedmiotowej sprawie okoliczności faktyczne związane ze zdarzeniem powodującym szkodę, zakresem uszkodzeń, odpowiedzialnością strony pozwanej za szkodę, przebiegiem procesu likwidacji szkody oraz cesji wierzytelności były bezsporne. Sporna pomiędzy stronami pozostawała jedynie wysokość szkody powstałej na skutek zdarzenia z dnia 10 kwietnia 2022 roku.

W tym miejscu należy przypomnieć, że zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten określa reguły dowodzenia, tj. przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Przedstawienie przez stronę dowody w celu wykazania określonych twierdzeń o faktach sprawy, z których wywodzi ona korzystne dla siebie skutki, nie jest jej prawem czy obowiązkiem procesowym, lecz ciężarem procesowym, wynikającym i zagwarantowanym przepisami prawa, przede wszystkim w jej własnym interesie. To interes strony, jakim jest wygranie procesu, nakazuje jej podjąć wszelkie możliwe czynności procesowe w celu udowodnienia przedstawionych twierdzeń o faktach. W świetle powyższych rozważań Sąd nie był obowiązany do poszukiwania dowodów z własnej inicjatywy i bazował przy orzekaniu na materiale dowodowym przedstawionym przez strony.

W ocenie Sądu powód wykazał, że koszty naprawy udokumentowane przez powoda fakturą Vat nr (...) w wysokości 54.985,48 zł brutto mieszczą się w granicach celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu marki B. nr rej. (...). Powyższe wynika z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej mgr. inż. M. C..

Biegły ten opiniował, że zastosowana przez powoda stawka 299 zł netto za roboczogodzinę jest stawką rynkową.

Ponadto powód posiada certyfikowany warsztat blacharsko-lakierniczy B. i jest to jedyny taki warsztat w województwie (...), zaś każda naprawa wykonana u niego jest objęta gwarancją. W tychże okolicznościach nie może więc dziwić wybór poszkodowanego odnośnie (...) serwisu (...). Za racjonalne i w pełni uzasadnione należy uznać zachowanie poszkodowanego, który pojazd klasy premium, powierzył do naprawy jednemu w woj. (...) B., co więcej z własną blacharnią – lakiernią, co dodatkowo skutkuje pewnością jakości świadczonych usług. Także okoliczność uzyskania gwarancji na naprawę przemawia za uznaniem, iż jedynie poprzez naprawę w (...) B. poszkodowany mógł przywrócić pojazd do stanu przed szkody. Wprawdzie naprawiany pojazd był pojazdem 3 letnim.

Jak się podnosi w orzecznictwie, w tym w wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 7 października 2013r. w sprawie II Ca 680/13, które tutaj Sąd podziela, że w sytuacji, gdy zakład naprawczy był jedynym na lokalnym rynku zakładem naprawczym, który posiada autoryzację, stosowane przez tę firmę stawki były zarazem stawkami średnimi dla województwa. Nie udało mi się również podważyć fachowości, rzetelności obsługi technicznej, a także wysokiej jakości usług w autoryzowanym serwisie. Reasumując, Sąd przychylił się do stanowiska strony powodowej, że jeżeli warsztat jest jedynym zakładem naprawczym w województwie to znaczy, że zastosowane przez niego stawki są zarazem stawkami rynkowymi obowiązującymi na danym terenie.

Mając na względzie powyższe przyjąć należało, iż zastosowana przez powoda stawka w wysokości 299,00 zł była uzasadniona.

Przechodząc do okoliczności związanych z nieskorzystaniem przez pozwanego z propozycji naprawy pojazdu w warsztacie współpracującym z pozwanym, wskazać należy, Poszkodowany nie ma obowiązku dokonywać zakupu części lub przeprowadzać naprawy pojazdu we wskazanym warsztacie naprawczym. Poszkodowany ma prawo do tego,

aby za ustaloną kwotę odszkodowania móc naprawić pojazd w wybranym warsztacie naprawczym, zaś rabaty nie są elementami powszechnie obowiązujących cen na rynku części zamiennych. Jeżeli w procesie wyceny wysokości szkody przyjmuje się czynniki niewystępujące na rynku lub też występujące sporadycznie, to należy uznać, że nie jest to obiektywna wycena kosztów naprawy pojazdu (wyrok SO w Olsztynie z 24 października 2018 r.; IX Ca 668/18). Ponadto roszczenie o zapłatę odszkodowania oraz jego wysokość nie zależy od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy uszkodzonego pojazdu, a poszkodowany nie ma wręcz takiego obowiązku. „Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać”. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 2003 r., IV CKN 387/01, LEX 141410). W konsekwencji Sąd uznał, iż brak jest podstaw do ustalenia należnego odszkodowania przy uwzględnieniu możliwości naprawy uszkodzonego pojazdu za kwotę ustaloną przez pozwanego w warsztacie wskazanym przez ubezpieczyciela.

Strona powodowa domagała się zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 14 maja 2022 roku do dnia zapłaty i powództwo w tym zakresie zasługiwało na uwzględnienie. Art. 817 k.c. stanowi, iż ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Przepis ten wskazuje zatem w jakim terminie do zgłoszenia szkody ubezpieczyciel popadnie w zwłokę, jeśli nie wypłaci należnego odszkodowania. Strona pozwana nie podnosiła, iż niemożliwe było wyjaśnienie w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody wszystkich okoliczności koniecznych do ustalenia wysokości świadczenia. Zgodnie zaś z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Szkada została zgłoszona ubezpieczycielowi w dniu 11 kwietnia 2022 roku, a zatem po upływie 30 dni pozwany pozostawał w opóźnieniu z wypłatą należnego odszkodowania.

Biorąc pod uwagę, że pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 40.770,64 zł netto, przy czym rzeczywista szkoda wyniosła 54.989,48 zł (różnica wyniosła 14.214,84 zł), należało na podstawie art. 805 § 1 i 2 k.c., art. 363 § 1 k.c., art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 817 § 1 i 2 k.c. zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 13.314,70 zł, o czym orzeczono, jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt I wyroku na podstawie art. 98 § 1, 1[1] i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., w zw. § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015 r. poz. 1804 ze zm.)

Na koszty procesu poniesione przez stronę powoda w łącznej kwocie 5.267zł złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 750 zł, koszty zastępstwa procesowego – 3600,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictw- 17 zł, wykorzystana zaliczka na poczet opinii biegłego 900 zł.

Zgodnie z art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jed. Dz. U. z 2018 r. poz. 300ze zm.) w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie Sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113. W myśl art. 113 ust. 1 powołanej ustawy kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator, Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w I instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją ku temu podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. W niniejszej sprawie wynagrodzenie biegłego za sporządzenie opinii zostało wypłacone w części, co do kwoty 585,46 zł, tymczasowo ze środków Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Kielcach.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów, Sąd w punkcie II wyroku nakazał pobrać od pozwanego (...) S.A. w W. a rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Kielcach kwotę 585,46 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sędzia Anna Jermak

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w systemie;
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego r z pouczeniem o terminie do wniesienia apelacji.

Sędzia Anna Jermak